

“Molts veïns tenen por de sortir al carrer de fosc per la inseguretat creixent”

L'exalcalde i futur candidat defensa que el nou planejament urbanístic no és prou ambiciós i que Figueres necessita canvis més importants
Demana que la Fundació Dalí sigui la que gestioni la casa natal del geni, que l'Ajuntament està rehabilitant

Jordi Masquef (1980) va succeir el novembre del 2018 Marta Felip en l'alcaldia de la ciutat. El 2019 va guanyar les eleccions però ERC va arribar a un acord amb el PSC, Canviem Figueres i Guanyem Figueres per liderar l'equip de govern.

Junts encara no l'ha confirmat com a candidat. Ho serà? La intenció ferma és la de presentar-nos. El 2019 vam aconseguir uns excel·lents resultats i malauradament no vam poder governar. Quatre anys després tenim moltes ganes de fer-ho. Hem de ser molt respectuosos amb els temps que es marquin des dels partits i quan es doni el tret de sortida presentarem la candidatura i esperem que mereixi la confiança de la gent. Tres regidors l'han abandonat pel camí. Està decebut? Respecto les decisions que prenen les altres persones, però no les comparteixo en aquest cas. Estàvem en un projecte que vam començar plegats el 2019 i per això la gent ens va fer confiança: vuit regidors de 21. El full de ruta estava prèviament marcat. Tampoc comparteixo que dinàmiques supramunicipals, en aquest cas parlamentàries, interfereixin en la vida normal d'un grup municipal. Els tres regidors eren afiliats al PNC i a partir d'aquí van començar a tenir vida pròpia. Hi ha un govern quadripartit. De fora sembla estable. Ho és realment? No tenia cap dubte que durarien els quatre anys. Molts deien que això no s'enganyava ni amb pega, però hi ha persones que fa vint anys que són regidores i que han estat en governs de tots colors. Altres saben que aquesta era la seva única opció de tocar poder al preu que fos. Quina és la principal crítica que fa a la gestió de l'alcaldessa? Hi ha una paràlisi, la improvisació és constant. Dos exemples cabdals són la neteja i la seguretat. El contracte de la neteja vencia el 2016. El Tribunal de Contractes de Catalunya ens va tombar la licitació. L'alcaldessa bé que ens ho recorda, però des de llavors no hem estat capaços de dur a terme una nova licitació? De veritat que hem de cohabitar amb els mateixos contenidors? Amb la mateixa maquinària del 2001? Pagant la mateixa taxa d'escombraries perquè som els únics que no fem recollida de fracció orgànica? D'això ens queixem, no perquè ens van treure del poder. Això és passat. Gràcies a Déu tenim una altra oportunitat. Soc dels que esperen que el temps posi cadascú al seu lloc. Van accedir al poder. Han tingut quatre anys per demostrar una bona gestió i no ho han fet. Des d'un temps ençà des de fora s'ha vist Figueres com una ciutat en retrocés. Hi està d'acord? Sí, és així i no ens en podem amagar. La culpa primer la tenim els figuerencs, i més culpa encara els que tenim responsabilitats. Desgraciadament hi ha un problema que és gravíssim. Molta gent de Figueres està marxant, però no se'n va a Girona sinó a localitats veïnes: Vilamalla, Vilabertran, Navata, Peralada, Vilafant, etc. Són pobles que gaudeixen d'uns serveis que són atractius. Aquest és un fenomen molt perillós, degut a molts factors, entre els quals hi ha la seguretat, la neteja o els impostos. És un mal endèmic i, efectivament, Figueres és vista des de fora d'una forma molt diferent de la d'abans. Quan el gener del 1989 va morir Dalí, en l'Informe semanal de la gran Rosa María Mateo es recordava que Figueres era la ciutat amb la renda per capita més alta del país. Ara hauríem de mirar on ens trobem en aquest rànquing, potser faria por. Falta habitatge? Falta feina? O és realment la seguretat? La tipologia d'habitatge influeix molt. Molts ja no busquen una construcció en altura, busquen cases unifamiliars. Ens hem de culpar que el planejament hagi estat vigent des del 1983 i, per tant, hauríem d'haver fet quelcom més. Estic convençut que el planejament no estarà per a aquest mandat per molt que ho vagi dient el senyor Amiel. Al final

es tracta de crear les condicions perquè la gent visqui bé i això no està succeint. El problema, repeteixo, no és que la gent marxi a Girona o Barcelona, sinó que està marxant a llocs veïns. També hi ha el fet que al centre i a determinats barris s'estan embrutint molt, i quan parlo que s'estan embrutint molt no només ho dic per la neteja sinó perquè a vegades la gent que hi habita no té un comportament prou cívic. Hi ha el tema de l'incivisme i també el de la inseguretat perquè al vespre realment hi ha gent que té por de passejar per Figueres. Són zones concretes, com el barri de Sant Joan amb una problemàtica prou coneguda, o la inseguretat s'està expandint? És un tema generalitzat i aquí rau el gran problema. Si només estigués focalitzat en un sol barri, en principi és una cosa que s'ha de considerar però que amb actuacions quirúrgiques es pot arribar a solucionar. Hi ha la sensació generalitzada que la inseguretat s'estén arreu de la ciutat. Els veïns del Poble Nou estan patint furtos constants en els cotxes, i també hi ha queixes periòdiques al barri de l'Estació. Tenim problemes endèmics i no només es pot culpabilitzar el govern actual, nosaltres també tenim la nostra quota de responsabilitat; per exemple, els problemes del barri de Sant Joan o el barri del Culubret, les plantacions de marihuana o els talls periòdics de llum. Amb tot, del que ens queixem nosaltres és que quan ve la campanya això sembla una subhasta de peix. De cop i volta, hi ha gent que sembla que té solucions màgiques per a tots els problemes. Aquells que fa tres anys deien que ho venien a canviar tot no han canviat res. Assumim la nostra part de responsabilitat, però el que vam intentar aplicar durant el meu breu mandat de set mesos i mig és una política de tolerància zero contra l'incivisme i contra la delinqüència perquè aquest tipus de gent ha de saber qui mana. Pot semblar d'una pel·lícula de xèrif però és el que la gent ens demana ara –si ho preguntes a qualsevol–, més mà dura. A vegades no és tant el fet de multar sinó l'efecte dissuasiu que això crea. Hi ha la temptació de lligar això amb la immigració. No hi ha el perill que el discurs s'assembli al d'Albiol? No. Sempre ho dic. M'he educat a les Escolàpies, soc blanquet, ulls blaus i els pares sempre m'han consentit. Però he jugat molt a futbol i en l'esport coneixes gent de totes les races i totes les ètnies. I aquesta multiculturalitat ens fa més grans. Quan sortim del país i anem a Londres, per exemple, ens agrada tant perquè hi ha gent d'arreu del món. Aquesta riquesa ens agrada. El nostre discurs és diametralment oposat al de García Albiol. Compartim el fet que les normes s'han de complir al peu de la lletra. No es tracta d'una qüestió ni de raça, ni de religió ni de pell. Es tracta que hi ha d'haver uns deures i uns drets per a tothom i s'han de fer complir. Aquells que em volen atribuir discursos d'odi aquí mai m'hi trobaran. No veuen clar el POUM que s'ha aprovat? Ens vam abstenir perquè considerem que no és prou atrevit per les necessitats que té la ciutat. D'altra banda, rebaixa els volums disconformes de manera incomprensible en molts barris, cosa que fa que el valor patrimonial de determinades propietats caigui en picat. Figueres és l'avió que és a la pista de sortida. Hi ha un moment que és el punt de no retorn i potser nosaltres estem en aquest moment. El POUM encara preveu dues solucions ferroviàries. Aquest debat ja hauria d'estar enterrat. Algú em diu: "És que vostè ve de la Convergència que defensava una solució molt concreta." Em va entrar un exalcalde al despatx i em va dictar les bondats d'una opció, però Jordi Masquef i el seu grup tenen criteri propi per valorar si aquesta era l'opció bona o no i ho vam trobar genial. Per això hi col·laborem. Considerem que s'ha de desplaçar i que cal un gran nucli de comunicacions a l'oest de la ciutat perquè això farà créixer la ciutat pel sud i cosirà una ferida històrica. Imagini una gran avinguda, zones verdes, obra nova, tot allò creixent... I al mateix temps ens permetria resoldre un dels grans problemes de la ciutat en aquella mateixa zona. No podem tenir tampoc una estació de busos tercermundista, on és ara. A més, cal obrir la ciutat per la zona nord-oest i allargar el passeig. Pensem en gran. Aquest instrument és el POUM i com que no és suficientment ambiciós ens vam abstenir. Figueres s'hauria de quedar l'N-II? Una cosa és el que nosaltres voldríem i una altra el que es pot arribar a fer. En el tema de l'N-II hi ha moltes derivades, com ara la fortuna que val mantenir el tram urbà de l'N-II només en asfaltatge, per exemple. Ho suportaria això el pressupost de Figueres? Ara parlen de quedar-se només el tram urbà i, en canvi, el ministeri li diu que si ho vol s'ho ha de quedar tot; ens ho podem permetre? L'impacte del TAV s'ha notat aquests anys? Sí i no. Amb els actius que tenim no n'hem sabut treure prou rendiment. Potser Vilafant s'ha sabut espavilar més que nosaltres. Molta gent de la meua generació ha començat a comprar cases unifamiliars allà en una situació privilegiada i també tenen un gran nucli de comunicacions que és el TAV. Per tant, Vilafant potser sí que n'ha sabut treure partit i en canvi nosaltres no. La primera imatge que tenen els visitants quan arriben a l'estació és la d'uns barris que amb els anys s'han anat degradant. Què s'ha de fer perquè Figueres tregui més suc d'un llegat com el de Dalí? El relat és important. A Bilbao ho han sabut fer amb el Guggenheim. Tampoc és

veritat, per exemple, que la fundació treballi a esquena de la ciutat. Ara tenim la casa natal, però compte que ningú se l'apropii. Va ser una de les grans apostes de l'anterior govern, més enllà que es comprés fa molts anys. El que recrimino a l'equip de govern és el model de governança d'aquesta casa natal. Sabem que la fundació és qui fa la màgia i, per tant, caldria lliurar-los les claus i que liderin ells aquest projecte com ja han fet en tots els altres llocs lligats a la figura de Dalí. I efectivament el gran repte que tenim pendent és fer que la gent pernocti a Figueres. No val venir dues hores i marxar. Volem que vinguin als comerços, a dinar i a sopar, i que es quedin a dormir.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-10-2022, Pàgina 10

-El Punt Avui. Nacional 14-10-2022, Pàgina 10

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2205154-molts-veins-tenen-por-de-sortir-al-carrer-de-fosc-per-la-inseguretat-creixent.html>